

Dret de consultar

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordenador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanessa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferrí, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Manez,
Glòria Marcos, Joan Mari, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Francesc Sanuy, Jordi Solà, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Vllatoro, Xavier
Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Jordi Carreras (*Nova York*), Ferran Casas
(*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez
(*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla
Fibla (*Rabat*), Ricard González (*Washington*), Joan
Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya*
Nord), Victorià Jiménez (*Londres*), Octavi Martí
(*París*), Iris Mir (*Pequin*), Jordi Miró (*Brussel·les*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Leida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Violeta Camarasa, Joan
Canela, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català,
Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan
Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo,
Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert,
Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David
Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer,
Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi,
Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan
M. Oleaque, Pelai Pagès, Oscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Alvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Guillem Soler (*alemany, anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Inieta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà (*portada*), Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Foto de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Eva Hernández
(Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu
(Palma). Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica
Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alboraia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

El Parlament Basc ha aprovat la llei de Consulta Popular, que inclou la celebració d'un referèndum *sui generis* el 25 d'octubre vinent, amb els vots del PNB, Eusko Alkartasuna, Ezker Batua, Aralar i un dels nou diputats d'EHAK (Partit Comunista d'Euskal Herria). L'esquerra independentista basca, afeblida després del fracàs del procés de pau, no ha volgut aparèixer com la culpable d'impedir la consulta impulsada pel *lehendakari* Ibarretxe i ha traslladat el problema al govern espanyol, que ha amenaçat diverses vegades de tirar la cavalleria per sobre d'aquesta llei: efectivament, la vice-presidenta Maria Teresa Fernández de la Vega va anunciar divendres mateix que immediatament es presentaria un recurs contra aquesta llei al Tribunal Constitucional.

La consulta, recordem-ho, inclou dues preguntes. La primera: "Esteu d'acord a donar suport a un procés de final dialogat de la violència si prèviament ETA manifesta la voluntat inequívoca de posar-hi fi d'una vegada i per sempre?" I la segona: "Esteu d'acord que els partits bascos, sense exclusions, emprenguen un procés de negociació per aconseguir un acord democràtic sobre l'exercici del dret de decidir del poble basc, i que aquest acord siga sotmès a referèndum abans d'acabar l'any 2010?"

Totes dues preguntes són redactades amb dosis suficients de prudència per a no trepitjar cap ull de poll, però així i tot l'estat veu amenaçada la seua integritat i reacciona de manera virulenta. No s'admet una llei aprovada pel parlament ni s'admet que es demane als ciutadans bascos allò que Rodríguez Zapatero mateix –i abans Aznar i abans uns altres– han decidit unívocament: tots han tingut converses amb ETA i tots ho han fet abans que ETA manifeste "la voluntat inequívoca de posar-hi fi [a la violència] d'una vegada i per sempre". No s'admet tampoc que puga començar un procés de diàleg entre partits polítics (sense excepcions!) per parlar del "dret de decidir".

Cada volta sembla més evident que l'estat espanyol, tot i haver experimentat una veritable modernització institucional i un progrés en molts camps, pateix un dèficit de cultura democràtica que el paralitza. Com ha passat amb l'Estatut de Catalunya –que l'estat espanyol, amb totes les seues estructures burocràtiques i legals, mira d'espantillar malgrat haver-lo aprovat per majoria a les seues pròpies cambres de representants–, la llei de consultes serà assetjada fins que esdevinga impracticable –o fins i tot il·legal.

No és admissible que el respecte institucional i l'estricta finor democràtica demostrada per Ibarretxe només tinga per resposta la rotunda negativa.

Als nostres lectors



Molt probablement alguns dels membres de l'Acadèmia Francesa, que fa dues setmanes van votar en contra que la Constitució francesa protegés les llengües que es parlen a la República a banda del francès (ja protegit), deuen pensar que hi ha una conspiració contra ells, una fosca conxorxa dels britànics –entre més– per embrutar la immaculada Constitució. La setmana passada la revista científica *Nature* –que als mitjans sempre apareix amb el car epítet de *prestigiosa*– criticava els acadèmics i defensava que totes les llengües, a tot arreu, s'han de protegir.

La conspiració, ja ho veureu al dossier d'aquesta setmana, és sovint una paranoia construïda per a negar –per a no haver d'admetre– la mida real d'un mateix.

Alex Milian
amilian@eltemps.net